

національної культури, всебічному розвитку особистості з акцентом на моральний, інтелектуальний та фізичний розвиток; (4) відкритість (开放), спрямована на якісну інтенсифікацію інтеграційних можливостей, (5) загальнодоступність (共享): справедливість і доступність в освіті.

Зроблено висновок, стратегічні засади розвитку освіти в Китаї визначаються світовими тенденціями, однак мають національну специфіку і враховують регіональні особливості. Китайське суспільство сьогодні розглядає освіту та її якість як невід'ємну умову ефективної орієнтації в нових соціальних, політичних й економічних ситуаціях, успішної кар'єри й забезпечення якості особистого життя.

ОСВІТНЯ ПОЛІТИКА ПОЛЬЩІ ЩОДО РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ОСВІТИ

Глушко О. З.

Поліпшення та модернізація систем освіти є ключовим пріоритетом для освітньої політики ЄС. Реформа структури системи освіти в Польщі була розпочата наприкінці 2016 року, після ухвалення «Закону про освіту» («Prawo oświatowe») та Закону «Положення про введення Закону про освіту» («Przepisy wprowadzające Ustawę — Prawo oświatowe»), яка спрямована на подальшу модернізацію шкільної освіти країни. **З'ясовано**, що впровадження реформи відбуватиметься з 1 вересня 2017 року до 2022/24 навчальних років. Реформа середніх шкіл розпочнеться з 2019/2020 навчального року й завершиться 2023/2024 навчальним роком.

Виявлено, що імплементація реформи структури освіти передбачає запровадження 8-річної початкової школи, замість 6-річної. Навчання в початковій школі містить два етапи: 1–3 класи (рання шкільна освіта) з інтегрованою формою навчання; 4–8 класи, предметне навчання. Після завершення 8-річної основної початкової школи учні складатимуть «екзамен восьмикласника». Таким чином, у зв'язку з реформуванням структури системи освіти обов'язкове навчання триватиме 9 років (учні віком 6/7–15 років), охоплюючи останній рік дошкільної освіти та 8-річну початкову школу. З'ясовано, що реформа системи шкільної освіти також передбачає ліквідацію гімназій.

Визначено стратегічні засади розвитку системи освіти Польщі, що синхронізуються із ключовими пріоритетами освітньої політики ЄС, а саме:

- модернізація системи освіти;
- якість та ефективність освіти (сприяння підвищенню якості за рахунок сталого інноваційного розвитку);
- освіта впродовж життя, заохочення на здобуття нових знань, умінь і навичок (навчання має важливе значення для соціальної інтеграції, активного громадянства та участі в цифровій економіці);

- доступність освіти;
- модернізація навчально-методичного забезпечення та оцінювання навчальних досягнень учнів;
- подальше вдосконалення підтримки учнів з особливими потребами загальноосвітніх навчальних закладів;
- розвиток в учнів ключових компетентностей, таких як: творчість, інноваційність та підприємництво, критичне мислення, набуття соціальної компетентності (вміння працювати в групі, в тому числі у віртуальному середовищі, участь у команді або окремих проєктах, організація й управління проєктами), набуття комп'ютерно-цифрової компетентності тощо;
- інтернаціоналізація розвитку освіти;
- оволодіння трьома мовами ЄС на різних рівнях освіти, що передбачає підвищення якості підготовки вчителів іноземних мов;
- збільшення інвестицій в освітню сферу.

Зроблено висновок, що Польща продовжує курс на підвищення якості освіти на всіх рівнях з метою зростання економіки й підвищення конкурентоспроможності польських фахівців на ринку праці ЄС.

ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ МЕДІАОСВИТИ В КАНАДІ 50-Х-80-Х РР. ХХ СТ.

Приходькіна Н. О., канд. пед. наук

На основі аналізу науково-педагогічної літератури, проведеного нами по історичній періодизації розвитку медіаосвіти в Канаді, нами **виявлено** два основних етапи: етап зародження й становлення (50-ті — 80-ті роки ХХ ст.); сучасний етап розвитку (90-ті роки ХХ ст. — початок ХХІ ст.).

У хронологічних межах першого етапу (50-ті — 80-ті роки ХХ ст.) **виділено** чотири періоди: 1) 50-ті — 60-ті роки ХХ ст. — формування концепції «екранної освіти» в більшості канадських шкіл; 2) 60-ті — початок 70-х років — інтенсивний розвиток процесу медіаосвіти в Канаді, домінування естетичної теорії медіаосвіти; 3) 1972–1977 роки — період регресу в історії канадської медіаосвіти; 4) 1978–1989 роки — нові позитивні тенденції в розвитку медіаосвіти (створення низки медіаосвітніх асоціацій та інтеграція медіаосвіти в курс навчальної програми в провінції Онтаріо).

Доведено, що як і в більшості інших держав (США, Великобританії, Австралії) медіаосвітній рух початкового етапу в Канаді зародився на матеріалі кінематографу. Концепція екранної освіти була сформована британським суспільством кіно/телеосвіти (SEFT), створеним в 1950 році.

У другій половині ХХ ст., у зв'язку з інтенсивним розвитком телебачення, початковий термін «film teaching» (навчання кіномистецтву), що відображає